

ПРОТОКОЛ

№ 271

гр. Варна, 23.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ ТО, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мила Й. Колева

Членове: Тони Кръстев
Десислава Г. Жекова

при участието на секретаря Нели П. Катрикова Добрева
Сложи за разглеждане докладваното от Тони Кръстев Въззивно гражданско дело № 20243100500121 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 13:48 часа се явиха:

и след спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1, предл. II^{ро} от ГПК

Въззивникът П. Д. Л., редовно и своевременно призована, не се явява, не се представлява.

Въззиваемият „ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС“ АД, редовно и своевременно призован, представлява се от адвокат **Н. В.**, с пълномощно по делото.

СЪДЪТ докладва постъпила по делото молба с вх. № 4469/20.02.2024г. от процесуалния представител на въззивника адвокат Й. А., с която не възразява да бъде даден ход на делото. Поддържа въззивната жалба, както и частната жалба, на посочените в тях основания. Заявява, че няма доказателствени искания и изразява становище по същество на спора. Представя и моли да бъде приет списък на разноски по чл.80 от ГПК, ведно с договор за правна защита и съдействие. Възразява срещу размера на претендираното адвокатско/юрисконсултско възнаграждение на насрещната страна, като моли същото да бъде намалено до регламентирания минимум.

СЪДЪТ докладва постъпило по делото становище с вх. № 4698/21.02.2024г. от процесуалния представител на въззиваемата страна адвокат Н. В., с която моли да бъде даден ход на делото. Изразява становище по въззивната жалба, определението за насрочване и по съществото на спора. Представя списък на разноските по чл.80 от ГПК.

Адв. В.: Не са налице пречки по даване ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ, на основание чл. 268, ал. 1 от ГПК **ДОКЛАДВА** постъпилата въззивна жалба, съобразно постановеното в разпоредително заседание Определение № 355 от 30.01.2024 година.

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК и е образувано по въззивна жалба вх. № 87427/21.11.2023 г. от П. Д. Л., подадена чрез процесуален представител адв. Й. А. от ВАК, против Решение № 3420/24.10.2023 г., постановено по гр.д. № 9431/2022 г. по описа на Районен съд – Варна, с което е отхвърлен предявения от П. Д. Л. срещу ЗК „Лев инс“ АД иск с правно основание чл. 432, ал.1 КЗ, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 100 лева, частичен иск от сумата в размер на 2286.58 лв. представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди на лек автомобил „Рено Меган“ с рег., причинени по вина на водача на лек автомобил „Фолксваген Туарег“ с рег., застрахован при ответника по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва, като неоснователен.

Във въззивната жалба се излагат доводи за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон, поради което се моли за отмяна и уважаване на предявения иск. Въззивникът намира, че при установената по делото фактическа обстановка спорно между страните е единствено чия е вината за настъпилото ПТП. Позовава се на приетите по делото заключения на САТЕ и гласни доказателствени средства, от които се установява, че водачът на л.а. „Фолксваген Туарег“ М. К. малко след потегляне и навлизане в кръстовището е натиснала рязко спирачка поради ситуация с детето ѝ в колата и е спряла в кръстовището. Счита, че съдът неправилно е приел, че вина за последвалия удар има единствено водачът на движещия се отзад лек автомобил „Рено Меган“, който е нарушил разпоредбата на чл. 23, ал.1 от ЗДвП, тъй като сам се бил поставил в положение да не може да предотврати удара с движещия се пред него автомобил, който по каквато и да било причина е намалил рязко скоростта си. Поддържа, че в конкретния случай не е налице нарушение на чл. 23, ал.1 от ЗДвП от страна на водача на лек автомобил „Рено Меган“, тъй като се касае за потегляне на два автомобила, които преди потеглянето са се намирали на малко разстояние един от друг и в покой. Поради това, няма как при потегляне на светофар, където

автомобилите обичайно трябва да се изтеглят възможно най-бързо от кръстовище, да се поддържа дистанция от предния автомобил от 7 метра, каквато в случая е установената по делото опасна зона за спиране. Още повече, че предният автомобил е спрял рязко веднага след потегляне. Намира, че от всички доказателства по делото безспорно се е установило, че причина за настъпване на ПТП е рязкото безпричинно спиране на лек автомобил марка „Фолксваген Туарег“, поради което искът се явява основателен. Дори да се приеме съпричиняване и наличие на виновно поведение и на заднодвижещия се автомобил, искът следвало да се уважи при условията на съпричиняване, а не да се отхвърли, тъй като водачът на предния автомобил безспорно е нарушил изискванията на чл. 24, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК въззиваемата страна ЗК „Лев инс“ АД не е подала отговор на въззивната жалба.

Постъпила е и частна въззивна жалба вх. № 96851/22.12.2023 г. от П. Д. Л., подадена чрез процесуален представител адв. Й. А. от ВАК, срещу Определение № 14742/12.12.2023 г., с което е оставено без уважение искането на жалбоподателя за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските. В частната жалбата се излага, че възнаграждение за юрисконсулт не следва да се присъжда, тъй като ответното дружество е било представлявано от адвокат, който не е претендирал адвокатско възнаграждение. Евентуално моли, възнаграждението за юрисконсулт да бъде определено в минималния размер от 50,00 лева единствено за изготвяне на отговор на ИМ, каквото действие е извършил юрисконсулта.

Ответникът по частната жалба е подал отговор, в който излага съображения за неоснователност на частната жалба.

Адв. В.: Запознат съм с определението за насрочване и нямам възражения по него. Оспорваме така подадената въззивна, включително и частна жалба.

С оглед процесуалното поведение на страните, **СЪДЪТ** намира, че следва да бъде обявен за окончателен проектодоклада по делото, така както е обективиран в Определение № 355 от 30.01.2024 година, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА за окончателен проектодоклада по делото, обективиран в Определение № 355 от 30.01.2024 година.

Адв. В.: Няма да соча други доказателства.

СЪДЪТ счете делото за изяснено, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. В.: Моля да сметете, че подадената въззивна и включително частна такава жалба срещу решението на първоинстанционния съд и определението, с което не е уважено искането за увеличаване размера на разноските по делото са неоснователни. В първоинстанционно производство по безспорен начин чрез всички възможни способи бе установено, че автомобилът собственост на ищцата, той е таксиметров такъв, е нарушил разпоредбата на чл.22, ал.1 от Закона за движението по пътищата, която разпоредба гласи, че всеки един водач на пътно превозно средство следва да спазва такава дистанция от движещото се пред него превозно средство, че във всеки един момент дори и при рязко и неочаквано спиране, той да може да спре и да избегне удар между тези две превозни средства. В конкретния случай тази норма не е спазена и ето защо считаме, че обжалваното решение е съвсем правилно, изключително мотивирано и законосъобразно.

Моля да отхвърлите частната жалба срещу отказа за промяна на решението в частта за разноските. Моля да ни бъдат присъдени разноски, съобразно представения от нас списък на разноските, приложен към становището.

СЪДЪТ обяви устните състезания за приключили и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения едномесечен срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което е приключило в 13:52 часа.

Председател: _____

Секретар: _____